

Saltar en el temps

Sabino Cabeza es va endur el Prem Minotauro 2020 per la novel·la "Frontera oscura", una curiosa història de ciència ficció

Sabino Cabeza | Cedida

Sabino Cabeza Abuín (Sevilla, 1965) es va endur el Prem Minotauro 2020 per la novel·la *Frontera oscura*, una curiosa història de ciència ficció molt tècnica però que, paradoxalment, és capaç de mantenir l'interès i el pols durant tota la història.

Nascut a Sevilla l'any 1965 és subtinent de l'exèrcit, llicenciat en psicologia i fa temps que escriu, tot i que aquesta novel·la ha representat un important salt endavant.

Se situa l'any 2560. La Terra ha deixat de ser considerada pels humans com el centre de l'univers i la humanitat ha pogut ocupar més de vuit mil planetes gràcies a tecnologies avançades com la dels motors anagravònics que permeten els salts Inspai-Expai. La Capitana Florence Schiaparelli comanda la nau Banshee complint una missió de la Flota Federal que els ha de portar a explorar un forat negre batejat com L'Ull de Déu.

Un vegada hi arriben descobreixen una antiga i mítica nau de la Flota, la històrica Necromancer que, contra tot pronòstic i contra tota lògica hauria de ser en un altre lloc, concretament en un museu espacial

Cabeza juga amb les dilatacions de l'espai i del temps en un futur peculiar on la capital de

l'univers és Kernel Prime i presenta una novel·la quasi d'aventures i, mentre desgrana les personalitats concretes de la capitana i de les dues tripulacions, la de la Banshee i la de la Necromancer també ens presenta curioses i potents forces gravitatòries, nocions de física quàntica i possibilitats de fer salts temporals. Vist així tot plegat podria semblar especialment dens, però per contra, l'autor és capaç de carregar-ho d'emoció, d'intriga, de curiositat i de sorpresa per tal d'aconseguir una trama interessant, dinàmica i que, sobretot, fa pensar. Jugant amb les paradoxes temporals, Sabino Cabeza, traça unes coordenades brillants, estructurades en capítols curts i molt dinàmics que van mantenint l'intriga a un ritme creixent i viu.

De fons la relació que s'estableix i la que es va establir en un passat entre les dues protagonistes, les responsables de les dues naus, dues personalitats poderoses i plenes de carisma, dues líders d'aquelles que aconsegueixen envoltar-se d'un magnetisme singular i únic. I aquesta relació humana, lliga a la perfecció amb tots els elements tecnològics i acaba convertint-se en un tot tancat, viu, intens i interessant que transforma la física en emocions.